

Parnasszus mozgó.

Mozgatja : Igric.

Nyáron gyalázatos viccek teremnek. Nyáron meleg van. Nyáron viccelni lehetellen.

A Rákoson tanácskoztam Bazilidesz-szel.

„Ég a nap melegtől a kopár szik sarja“, köszöntém őt.

„Hová, hová édes Úram“, kérdi a nagy nő.

„Megyek a hangárba“, feleltem Aranyból citálva szabadon.

„Csak nem röpül?“

„De igen. Lányival Az Esten.“

„Vigyenek föl engem is.“

„Szivesen.“

Már fenn voltunk, már repültünk — ha jól emlékszem hárman — mikor Bazilidesz Mária bámulatának akarva kifejezést adni, ilyen gyalázatos viccet faragott :

Lehárról azt mondják igen szórakozott ember. Különösen a bemutatókon. Ilyenkor ideges és sohasem tudja mit mond, mit csinál.

LEHÁR FERENC, zeneszerző

Bécsben förtémt vele, hogy egyik premieren odamegy hozzá X barátja és gratulál. Ugyanakkor egy másik operettjét is adták Bécsben. Erre vonatkozó barátja megjegyzése, mikor búsan mondta:

„Könnýü neked Feri, te olyan operetteket gyártasz, amelyikeken mások sirnak, de a feleségem operettjei maguk bögnék.

„Hogyan?“

„Ikrek ismét!“, mondta a szerencsétlen flótás.

„No és színrehozta mind a kettőt?“, kérdi a szórakozott zeneszerző.

BAZILIDESZ MÁRIA, a népopera tagja

„Na én nem tudnám ilyen magasra felvinni a — hangomat.“

Nyár van mondtam. Nyáron rossz viccek teremnek. Bocsássunk meg annak aki ezt elkövette!

